

Отже, застосувати механізм розщеплення податку на прибуток краще у періоди економічного росту в державі, а в періоди спаду його потрібно поєднувати з іншими способами фінансового вирівнювання територій, на зразок міжбюджетних трансфертів.

Список літератури:

1. Крисоватий А. І. Податкова система : [навчальний посібник] / А. Крисоватий, О. Десятнюк. – Тернопіль : Карт-бланш, 2004. – 331 с.
2. Пансков В.Г. Налоги и налоговая система Российской Федерации: Учебник. – М.: Финансы и статистика, 2007. – 464 с.
3. Коровкин В. В. Основы теории налогообложения : [учеб. пособие] / Коровкин В. В. – М. : Экономист, 2006. – 576 с.

Людмила ВАСЕЧКО

Київський університет імені Бориса Грінченка

ГОЛОВНІ ПРІОРИТЕТИ ЗМІЦНЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Фінансово-економічна безпека держави є багатоаспектним явищем, тому обов'язковою умовою стабільного існування держави є періодичний ретельний моніторинг її економічної системи загалом та фінансової системи зокрема. Зауважимо, що підвищення рівня фінансово-економічної безпеки держави вимагає таких дій, які мають включати в себе важливі механізми у сфері різних секторів економіки [1, с. 5; 2, с. 93]. Тому, на наш погляд, головними пріоритетами зміцнення фінансово-економічної безпеки України є:

1. Удосконалення монетарної політики – середнє зниження рівня монетизації економіки, забезпечення потреб економічного зростання шляхом лібералізації природи грошово-кредитної політики, подальше зниження рівня інфляційної динаміки.

2. Удосконалення зовнішньо-економічної політики – детінізація економіки, скорочення відкритості економіки країни шляхом збільшення внутрішнього ринку, профіцит платіжного бюджету по торговельним операціям, зменшення валового зовнішнього боргу.

3. Удосконалення банківської та грошово-кредитної політики – скорочення долі іноземних банківських установ в загальному обсязі капіталу банківської системи країни, запобігання банкрутства банків та регенерація ліквідності банківського сектору економіки, застосування цільового підходу до випуску грошової маси, підвищення монетизації економіки.

4. Удосконалення державної боргової політики – зменшення загального державного боргу, скорочення зовнішнього та внутрішнього боргу.

5. Удосконалення валютної політики – розробка концептуальних засад валютної політики, що передбачатиме виділення короткострокових та довгострокових цілей її реалізації та формування, зменшення «доларизації» економіки країни, оптимізація будови золотовалютних резервів шляхом нарощення в них частки золота.

6. Регулювання бюджетної політики – реформування бюджетного процесу на різних рівнях, за рахунок застосування програмно-цільових засад діяльності підвищення результативності бюджетних витрат.

7. Удосконалення податкової політики – податкове стимулювання ефективності зайнятості населення, скорочення податкового тиску на вітчизняних виробників товарів та послуг, стимулювання попиту шляхом зменшення податкового навантаження на споживання, раціоналізація побудови податкової системи.

8. Регулювання фондового ринку – здійснення заходів по зниженню системних ризиків при розрахунках за угодами з цінними паперами, здійснення заходів, що будуть сприяти формуванню фінансово надійних вітчизняних зберігачів, які здатні надавати широкий комплекс кастодіальних послуг, підвищення капіталізації та ліквідності організованого ринку цінних паперів.

9. Регулювання страхового ринку – підвищення рівня капіталізації страхових компаній, їх фінансової стійкості, плато- і конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості, підтримка дієвості системи антимонопольного законодавства, створення фонду гарантування страхових виплат за договорами страхування.

10. Регулювання корпоративних зв'язків – виразне формулювання прав і обов'язків емітентів та інвесторів шляхом розроблення результативної системи державного регулювання ринків капіталу, посилення контролювання за дотриманням вимог законодавства запобігання шахрайству, узгодження вітчизняного законодавства з міжнародними стандартами і сучасними вимогами розвитку фінансових відносин, підвищення вимог до корпоративного управління.

Отже, у кінцевому підсумку, зазначимо: для забезпечення фінансово-економічної безпеки держави, особливо в умовах розвитку процесів європейської інтеграції, треба реалізовувати заходи, що стосуються підвищення рівня фінансово-економічної безпеки, оскільки її стан є головним критерієм оцінки ефективності державної політики.

Список літератури:

1. Луцик–Дубова Т.О. Основні пріоритети зміцнення фінансової безпеки України / Т.О. Луцик–Дубова // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. – Серія: Економічні науки. – 2012. – Вип.22. – Ч. II. – С. 1–7.

2. Лазарева А.П. Фінансова безпека країни: загрози та основні напрями зміцнення / А. П. Лазарева // Вісник Приазовського державного технічного університету. – Серія: Економічні науки. – 2014. – Вип. 27. – С. 88–94.

Ольга ВАТАМАНЮК

ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана»

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ

Податкове навантаження є надзвичайно важливим фактором розвитку економіки та індикатором економічного благополуччя господарюючих суб'єктів і фізичних осіб. Через відсутність одностайної методики розрахунку цього показника та наявності відмінностей між типами податкових систем у різних країнах, обчислення розміру податкового навантаження може здійснюватися із використанням диференційованих методів, але при цьому ймовірність універсальності його оцінки у міжнародному масштабі є сумнівною.

Обрана тематика дослідження є однією з найбільш досліджуваних у вітчизняній літературі, а розгляд економічної сутності та багатогранності поняття податкове навантаження і його форм вияву, вивчення етапів розвитку фінансової думки із цього питання по праву належать заслугам таких видатних вітчизняних науковців, як В. Л. Андрущенко, А. М. Соколовська, В. М. Опарін, В. М. Мельник, І. О. Луніна та ін. Водночас, в останнє десятиріччя дедалі більше публікацій науковців були присвячені виявленню взаємозв'язку податкового навантаження та економічного розвитку держави, його прямого впливу на результати фінансово-господарської діяльності підприємств, що актуалізувало методику розрахунку показника податкового навантаження і засвідчило апробацію теоретичних здобутків у цьому напрямі у реальних умовах господарювання.

Оцінка величини податкового навантаження може передбачати його розрахунок в абсолютному та відносному розмірі, а в окремих країнах також і за такими підходами як порівняння податкових ставок, експертна оцінка і вирахування «дня податкової свободи». В абсолютному виразі податкове навантаження являє собою сукупність усіх податкових платежів, перерахованих платниками податків до державного бюджету та цільових фондів. При здійсненні навіть такого, на перший погляд, простого розрахунку можуть виникнути труднощі, оскільки зобов'язання, погашені за усіма податками, не можуть бути відображені в одному бюджеті і у цьому випадку виникає необхідність використання більш ніж одного джерела інформації для обрахунку обсягу податкових надходжень у країні загалом. З іншого